

KONSTRECENSIONER

Konstrecension: Cajsa von Zeipel tar ett hämningslöst steg framåt

PUBLICERAD 2019-10-16

Bild 1 av 3 Vy från Cajsa von Zeipels utställning på Andréhn- Schiptjenko
Foto: Jean-Baptiste Beranger

I sin nya galleriutställning har Cajsa von Zeipel övergett de svalt vita kvinnofigurerna för en bjärt färgad estetik. Det svänger, tycker Bo Madestrand.

Bild 2 av 3 Vy från Cajsa von Zeipels utställning på Andréhn- Schiptjenko
Foto: Jean-Baptiste Beranger

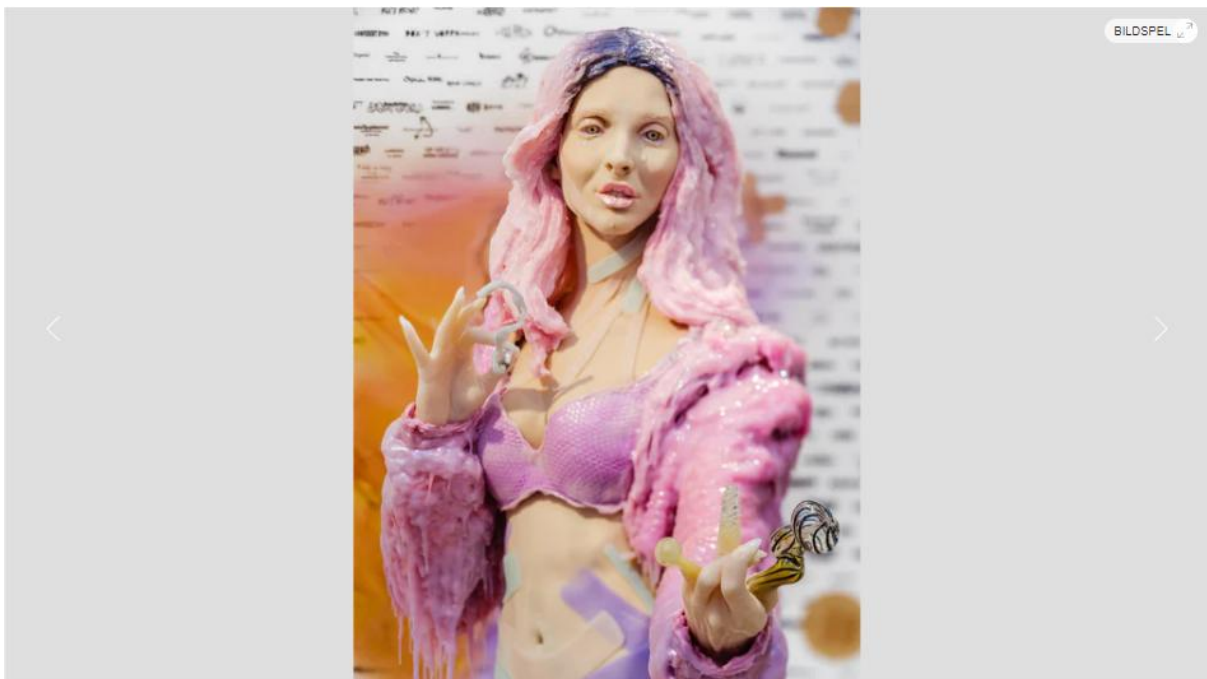

Bild 3 av 3 Skulpturen "Mademoiselle, 35" av Cajsa von Zeipel
Foto: Andréhn-Schiptjenko

Bo Madestrand

Text

Läs senare

Utställning

"Futuristic lesbian"

Cajsa von Zeipel

Andréhn-Schiptjenko, Stockholm. Visas t o m 9/11

Cajsa von Zeipel är framför allt känd för sina vita skulpturer av unga kvinnor i monumentalformat. I mötet mellan den klassiska skulpturtraditionen och samtida referenser till ungdomskulturen, konsumtionssamhället och förvridna kroppsideal har hon skapat ett helt eget uttryck, direkt igenkännligt.

Och varför ändra på något som funkar? Ur ett varumärkesperspektiv skulle det förstås vara enklast för von Zeipel att fortsätta i samma spår, och massproducera sina egenartade vita gipsskulpturer för den glupska konstmarknaden.

Men lyckligtvis har hon valt att utmana publiken, och sig själv, med ett ganska dramatiskt stilbyte. I sin galleriutställning på Andréhn-Schiptjenko har von Zeipel skapat ett antal kvinnofigurer i bjärta barnprograms färger, i ett formspråk som snarare refererar till mangaserier och science fiction än till den antika skulpturen.

Besattheten vid den kvinnliga kroppen består, men den svala estetiken har ersatts av ett hämningslöst samplande av funna objekt – från tygmärken till nappar och plaströr. Att skulpturerna utförts i silikon är kongenialt med figurernas uppförstorade läppar och

tatuerade kroppar. Detta är en alltigenom artificiell och sexualiserad värld, där smärta och njutning är tätt sammantvinnade.

Om utställningen är en hyllning till den perfekta, modifierade kvinnokroppen eller en skräckvision av en alltigenom ytlig framtid är inte alldeles självklart. Men med sin hämningslösa estetik är skulpturerna nog så idealiserade som antikens skildringar av gudarnas muskulösa kroppar – också de en gång kitschigt bemålade.

Det enda som inte riktigt svänger är utställningens titel, som är alltför endimensionell i relation till de mångtydiga, genreöverskridande skulpturerna. Annars är detta ett stort och oförutsägbart steg framåt i ett ungt konstnärskap.

ÄMNEN I ARTIKELN

Konstrecensioner

+ Följ

Konst

+ Följ

TEXT

Bo Madestrand

+ Följ

Skriv ut Rätta artikel

Publicerad: DN, 2019-10-16

www.dn.se/kultur-noje/konstrecensioner/konstrecension-cajsa-von-zeipel-tar-ett-hamningslost-steg-framat/